การพัฒนาความสามารถการจัดการตนเองด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
Developing self-management abilities through self-directed learning of grade 5 students

อนุธิดา ศรีนพรม[1*] สัจธรรม พรทวีกุล[2]
Anuthida Srinaphom[1] Satjatham Phorntaweekul[2]

[1]นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
Master of Education, Curriculum and Instruction, Roi Et Rajabhat University
[2]อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
Lecturer of Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University
Corresponding Author, e-mail: anuthida2402@gmail.com

(Received: 8 July 2023, Revised: 18 July 2023, Accepted: 22 July 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถการจัดการตนเองด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองเป้า จำนวน 14 คน ภาคเรียนที่ 2/2565 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความสามารถการจัดการตนเอง 3) แบบบันทึกภาคสนาม ได้แก่ แบบบันทึกการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การวัดความสามารถการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบนำตนเองผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการจัดการตนเองสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือ นักเรียนมีคะแนนในการวัดความสามารถการจัดการตนเองผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยผ่านเกณฑ์การประเมินในวงรอบที่ 3 ซึ่งเป็นวงรอบวิจัยวงรอบสุดท้ายมีคะแนนอยู่ระหว่างร้อยละ 70 - 100

คำสำคัญ: ความสามารถการจัดการตนเอง; การเรียนรู้แบบนำตนเอง

ABSTRACT

The purpose of this research was to develop self-management abilities through self-directed learning. of grade 5 students, the sample group 14 students in Prathomsuksa 5, Ban Nong Pao School, Semester 2/2022. The research tools were 1) Science and Technology Learning Management Plan 2) Data collection tools were assessment forms. Self-management ability. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation.

The results showed that To measure the self-management ability of Prathomsuksa 5 students using a self-directed learning model, the researcher used an action research model. The students had scores on self-management abilities higher than the specified criteria, that is, students who had scores on the self-management ability measure passed the criteria of 70 percent or more, with 14 students representing 100 percent passing the criteria. Assessment in the 3rd circle, which is the final research cycle, with scores between 70 - 100 percent.

Keywords: Developing self-management; Self-directed

บทนำ

การจัดการตนเอง (Self-management) เป็นทักษะในการกำกับพฤติกรรมความรู้สึกนึกคิดของตนเองให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้อย่างมีคุณภาพ (O'Keefe& Berger, 1999) และเป็นทักษะสำคัญในการจัดการกับปัญหา การตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ของชีวิต รวมทั้งการเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้การจัดการตนเองยังช่วยปรับปรุงให้เกิดกระบวนการทำงานที่มีความยืดหยุ่น ถึงแม้จะไม่สามารถปรับเปลี่ยนให้เห็นผลในทันทีทันใด แต่เมื่อเวลาผ่านไปจะเห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างค่อนข้างถาวร (Paulauskas & Paulauskas,2008) บุคคลที่มีทักษะการจัดการตนเองจะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ (Gerhardt; Rode & Peterson, 2007) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเจอฮาร์ด (Gerhardt, 2010) ที่พบว่าผู้ที่เพิ่มพูนทักษะการจัดการตนเองจะทำให้เกิดการเรียนรู้ในการบริหารจัดการเวลาและสภาพแวดล้อม ตั้งเป้าหมายและการกำกับตนเอง ทำให้เกิดกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น รวมถึงการประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ การเรียน และเรื่องส่วนตัว ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตในระยะยาวต่อไป

แนวคิดสำคัญในการเสริมสร้างให้บุคคลมีทักษะการจัดการตนเองที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปประยุกต์ใช้เมื่อประสบกับปัญหาอุปสรรคในชีวิตประจำวันได้ ต้องอาศัยความรู้และความเข้าใจในกระบวนการคิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม บทความนี้จึงมุ่งเน้นให้ผู้อ่านได้เข้าใจถึงการจัดการตนเองโดยใช้หลักการเชิงจิตวิทยาตลอดจนสามารถนำแนวทางในการจัดการตนเองไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

ได้ หรือแม้บุคคลประสบกับสถานการณ์ที่นำมาซึ่งความทุกข์ ความรู้สึกไม่สบายใจ ความสับสนและไม่สามารถจัดการปัญหาต่างๆ ได้ให้ข้ามผ่านกระบวนการยอมรับเข้าใจมองมุมใหม่และจัดการอารมณ์ทางลบให้กลับกลายเป็นความสุขภายใต้ขอบเขตความสามารถและส่งเสริมการนำจุดเด่นหรือจุดแข็งของแต่ละบุคคลมาใช้ในการพัฒนาตนเอง (กรรณิการ์ แสนสุภา และนเรศ กันธะวงค์, 2021)

จากสภาพการณ์การจัดการเรียนการสอน และจากการสังเกตผู้เรียนภายในชั้นเรียนในของผู้วิจัย พบว่า ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่ครูประจำชั้น พบว่านักเรียน มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างยิ่ง คือ การจัดการตนเอง ด้วยนักเรียนส่วนใหญ่จากการสัมภาษณ์ยังแสดงความคิดเห็นที่มีต่อตนเองที่แสดงออกถึงการไม่มีเป้าหมายในชีวิต ไม่ทราบว่าตนเองมีความสามารถอะไร ถนัดอะไร มีความฝันที่จะพัฒนาตนเองหรือเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองไปในทิศทางใด ไม่รู้ว่าการที่ตนจะประสบความสำเร็จในอนาคตควรทำอย่างไรและกำกับตนเอง ทั้งเรื่องส่วนตนหรือส่วนร่วมไม่ได้ ขาดการวางแผนหรือกำหนดเป้าหมายในชีวิตของตนในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน บางครั้งจัดการอารมณ์ตนเองไม่ได้ มีการทะเลาะและทำร้ายกัน ใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหาตามช่วงวัยของเขากับเพื่อนๆของตน

การเรียนรู้แบบนำตนเองคือวิธีการดำเนินการตามขั้นตอนที่มีการพัฒนาขึ้นอย่างมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งเป็นกระบวนการส่งเสริมพฤติกรรมที่แสดงออกในการริเริ่มเรียนรู้ในเรื่องที่สนใจด้วยตนเอง กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ วางแผนการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง เรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองอยู่ตลอดเวลา คุณลักษณะของผู้ที่เรียนรู้แบบนำตนเองจะนำไปสู่การเป็นผู้มีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง และมีความเชื่อมั่นในตนเอง (สายหยุด ภูปุย, 2558)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการตนเอง แนวคิดสำคัญในการเสริมสร้างให้บุคคลมีทักษะการจัดการตนเองที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปประยุกต์ใช้เมื่อประสบกับปัญหาอุปสรรคในชีวิตประจำวันได้ ต้องอาศัยความรู้และความเข้าใจในกระบวนการคิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม บทความนี้จึงมุ่งเน้นให้ผู้อ่านได้เข้าใจถึงการจัดการตนเองโดยใช้หลักการเชิงจิตวิทยา ตลอดจนสามารถนำแนวทางในการจัดการตนเองไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ หรือแม้บุคคลประสบกับสถานการณ์ที่นำมาซึ่งความทุกข์ ความรู้สึกไม่สบายใจ ความสับสนและไม่สามารถจัดการปัญหาต่าง ๆ ได้ให้ข้ามผ่านกระบวนการยอมรับ เข้าใจมองมุมใหม่และจัดการอารมณ์ทางลบให้กลับกลายเป็นความสุขภายใต้ขอบเขตความสามารถและส่งเสริมการนำจุดเด่นหรือจุดแข็งของแต่ละบุคคลมาใช้ในการพัฒนาตนเอง อันจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถการจัดการตนเองด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ด้วยรูปแบบวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีขั้นตอน3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 วางแผน (Plan)

ขั้นที่ 1.1 การระบุปัญหาที่เกิดขึ้น (Identifying a general)

ขั้นที่ 1.2 วางแผนแก้ไขปัญหา (Planning)

ขั้นที่ 2 การลงมือปฏิบัติตามแผน (Action)

ขั้นที่ 3 ผลจากการปฏิบัติซึ่งนำไปสู่การค้นพบความจริง (Fact finding)

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองเป้า ปีการศึกษา 2565 จำนวน 14 คน 1 ห้อง ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

ตัวแปรต้น คือการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง

ตัวแปรตาม คือความสามารถการจัดการตนเอง

ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหารายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

3. เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาความสามารถการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 16 ชั่วโมง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบประเมินความสามารถการจัดการตนเอง

3. แบบบันทึกภาคสนาม

3.1 แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

3.2 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู

3.3 แบบบันทึกหลังการสอนของครู

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.1 ศึกษาข้อมูล หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.2ศึกษาและทำความเข้าใจ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาผู้เรียนจนสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.3สังเคราะห์งานวิจัยศึกษาองค์ประกอบและขั้นตอนการดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเอง ผลการศึกษาพบว่า ขั้นตอนและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองที่เหมาะสม ตามบริบท โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ และวิเคราะห์ความต้องการ ขั้นตอนการวิเคราะห์ และสอบถามความต้องการของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือก

ขั้นที่ 2 ขั้นการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการค้นคว้าหาข้อมูลชี้แนะแนวทางการหาข้อมูลที่สนใจและเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นค้นคว้าและออกแบบ การฝึกให้ผู้เรียนริเริ่มการเรียนรู้ ด้วยการวินิจฉัยและกำหนดเรื่องที่จะเรียน ให้ผู้เรียนได้เลือกวิธีการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 ขั้นปฏิบัติการและการนำไปใช้ เรียนรู้จากสิ่งที่มีความสนใจในการศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติและสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 5 ขั้นการสรุปและประเมินผล สรุปและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนสรุปและประเมินผล

1.4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาความสามารถการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 16 ชั่วโมง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อความถูกต้องเหมาะสมความเหมาะสมของกลวิธีในการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ โดยประเมินผล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดคะแนนการประเมินระดับความเหมาะสม ดังนี้

ตรวจให้คะแนนโดยกำหนดให้

5 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.6 นำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีลักษณะการประเมินเป็นแบบ (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ (บุญชมศรีสะอาด. 2545: 103) ดังนี้

4.51 - 5.00 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมมากที่สุด

3.51 - 4.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมมาก

2.51 - 3.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมปานกลาง

1.51 - 2.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมน้อย

1.00 - 1.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมน้อยที่สุด

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขเพื่อไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

2. แบบประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์วิชาวิทยาศาสตร์ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเมินความสามารถการจัดการตนเอง

2.2 สร้างแบบประเมินความสามารถการจัดการตนเอง

2.3 นำแบบประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์วิชาวิทยาศาสตร์ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงของแบบประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์วิชาวิทยาศาสตร์โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) ของแบบประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์วิชาวิทยาศาสตร์ตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหาลักษณะการใช้คำถามคำตอบที่คาดหวังเกณฑ์ที่ใช้ความถูกต้องของการใช้ภาษานำแบบประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์วิชาวิทยาศาสตร์เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาความสอดคล้องโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน (สมบัติท้ายเรือดำ. 2553) ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

คัดเลือกข้อที่มีดัชนีความสอดคล้องระหว่างคุณลักษณะกับนิยามศัพท์เฉพาะหรือค่า IOC มีค่าเท่ากับ 0.50 - 1.00

2.4 นำแบบประเมินความสามารถการจัดการตนเองที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเสนอถึงท่านอาจารย์ที่ปรึกษา และส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

2.5 นำแบบประเมินความสามารถการจัดการตนเองนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนบ้านหนองเป้า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

3. แบบบันทึกภาคสนามผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนดประเด็นที่จะบันทึก

3.2 สร้างแบบบันทึกภาคสนามโดยประยุกต์ใช้ตามแนวทางของสุดารัตน์อะหลีแอ (2558: 12) โดยกำหนดกรอบแนวคิดและขอบข่ายพฤติกรรมให้สอดคล้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

3.3 นำแบบบันทึกภาคสนามส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาและครูพี่เลี้ยงตรวจสอบ

3.4 แก้ไขปรับปรุงแบบบันทึกภาคสนามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและครูพี่เลี้ยง

3.5 นำแบบบันทึกภาคสนามนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้เรียนทำแบบประเมินความสามารถการจัดการตนเองรายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก่อนจัดการเรียนรู้และผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในกลุ่มเป้าหมายให้ทราบ

2. ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการตนเอง จำนวน 8 แผน โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 12 ชั่วโมง

3. ในระหว่างการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนการเรียนรู้ ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนและบันทึกลงในแบบบันทึกภาคสนาม

4. เมื่อจบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวงรอบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามที่กำหนด ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบบันทึกภาคสนาม เพื่อนำไปสู่การสรุปผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ววิเคราะห์ เพื่อสะท้อนผลและรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

5. เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวงรอบการวิจัยเชิงปฏิบัติการในแต่ละวงรอบ ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินความสามารถการจัดการตนเอง นำข้อมูลมาสะท้อนผลและวิเคราะห์เพื่อนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

6. นำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูล สรุป และอภิปรายผล

ผลการวิจัย

1. ผลการประเมินความสามารถการจัดการตนเองท้ายวงรอบที่ 1 จากการประเมินพบว่านักเรียนทั้งหมด 14 คน มีนักเรียนได้คะแนนจากการทำแบบประเมินการจัดการตนเองท้ายวงจรที่ 1 ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 14 คนคิดเป็นร้อยละ100 และมีนักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 70 ขึ้นไป มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71

2. ผลการประเมินความสามารถการจัดการตนเองท้ายวงรอบที่ 2 จากการประเมินพบว่า นักเรียนทั้งหมด 14 คน มีนักเรียนได้คะแนนจากการทำแบบประเมินการจัดการตนเองท้ายวงจรที่ 1 ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 14 คนคิดเป็นร้อยละ100 และมีนักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 70 ขึ้นไป มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14

3. ผลการประเมินความสามารถการจัดการตนเองท้ายวงรอบที่ 3 จากการประเมินพบว่า นักเรียนทั้งหมด 14 คน มีนักเรียนได้คะแนนจากการทำแบบประเมินการจัดการตนเองท้ายวงจรที่ 3 ผ่านเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง1 สรุปผลการประเมินความสามารถการจัดการตนเองท้ายวงรอบที่ 1-3

วงจรที่	จำนวนนักเรียน	คะแนน			จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	
		เต็ม	สูงสุด	ต่ำสุด	จำนวน	ร้อยละ
1	14	10	8	6	5	35.71
2	14	10	8	6	8	57.14
3	14	10	10	7	14	100

จากตาราง1 พบว่า ผลการวัดการจัดการตนเองท้ายวงรอบ 1-3 จากคะแนนเต็ม 10ในวงรอบที่ 1, 2 และ 3 สรุปได้ดังนี้ คะแนนสูงสุดเท่ากับ 8, 8 และ10 คะแนนตามลำดับ คะแนนต่ำสุด 6, 6 และ 7 คะแนนตามลำดับ และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เท่ากับ 5, 8 และ 14 คนตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 35.71, 57.14 และ 100 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่านักเรียนมีพัฒนาการการวัดการจัดการตนเองของนักเรียนในแต่ละวงจรเพิ่มขึ้นในทุกวงจร และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ในวงรอบที่ 3 ซึ่งมีค่าร้อยละเท่ากับ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด คือร้อยละ 70 แสดงให้เห็นว่าเมื่อจัดการเรียนการสอนการจัดการตนเองครบทั้ง 3 วงรอบ สามารถพัฒนาสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีคะแนนผ่านเกณฑ์และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

อภิปรายผล

การพัฒนาการพัฒนาความสามารถการจัดการตนเองด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปลายผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองเป้าภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

หลังจากได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5มีคะแนนประเมินความสามารถการจัดการตนเองผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70ขึ้นไปจากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 14คนคิดเป็นร้อยละ 100 จากการวิจัยทั้ง 3 วงรอบในวงรอบที่ 1 จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, 2 และ3ในวงรอบที่ 2 จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4, 5 และ 6 ในวงรอบที่ 3 จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7และ8จากผลการประเมินความสามารถการจัดการตนเองทั้ง 3 วงรอบผู้วิจัยเห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่และความต้องการของผู้เรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ทั้งนี้เนื่องมากจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นจากการศึกษาวิเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการจัดการตนเองโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ของรายวิชาวิทยาศาสตร์ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถ การจัดการตนเอง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ของขั้นตอนที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถ การจัดการตนเองให้

สอดคล้องกับบริบทของผู้วิจัยและรวมไปถึงสภาพปัญหาของการวิจัยในการวิจัยใช้กระบวนการในการดำเนินการวิจัยโดยการจัดการเรียนการสอนในลักษณะการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Lewin (1946 อ้างถึงใน วรรณดี สุทธินรากร, 2562) มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยหลักๆ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 วางแผน (Plan) เป็นการสำรวจปัญหาเพื่อระบุปัญหาที่เกิดขึ้น (Identifying a general) นำไปสู่การวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหา (Planning) ขั้นที่ 2 การลงมือปฏิบัติตามแผน (Action) ขั้นที่ 3 ผลจากการปฏิบัติซึ่งนำไปสู่การค้นพบความจริง (Fact finding) ทั้งหมด 3 วงรอบ ในการวิจัยแต่ละวงรอบผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถการจัดการตนเองท้ายวงรอบ โดยใช้เกณฑ์จากการประยุกต์ใช้ตามสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีความเหมาะสมกับวิชาวิทยาศาสตร์ ในการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่จะทำให้ได้มาซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความต้องการของสภาพปัญหาและบริบทของผู้วิจัย กระบวนการในการดำเนินการวิจัยและการประเมินผลของการวิจัยซึ่งจากการสังเคราะห์งานวิจัยทำให้ได้ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่าแต่ละขั้นที่จัดการเรียนการสอนขึ้นมีแนวทางการพัฒนาความสามารถการจัดการตนเองด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ และวิเคราะห์ความต้องการ ขั้นตอนการวิเคราะห์ และสอบถามความต้องการของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือก

ขั้นที่ 2 ขั้นการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการค้นคว้าหาข้อมูล ชี้แนะแนวทางการหาข้อมูลที่สนใจและเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นค้นคว้าและออกแบบ การฝึกให้ผู้เรียนริเริ่มการเรียนรู้ ด้วยการวินิจฉัยและกำหนดเรื่องที่จะเรียน ให้ผู้เรียนได้เลือกวิธีการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 ขั้นปฏิบัติการและการนำไปใช้ เรียนรู้จากสิ่งที่มีความสนใจในการศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติและสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 5 ขั้นการสรุปและประเมินผล สรุปและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนสรุปและประเมินผล

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการตนเองที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการจัดการตนเองของผู้เรียนจากงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาและดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะการจัดการตนเองด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีเป้าหมายในการศึกษาเพื่อต้องการให้เห็นถึงระเบียบวิธีวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถการจัดการตนเอง, แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการตนเอง,ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการจัดการตนเอง,และผลที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถการจัดการตนเอง โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิการ์แสนสุภา และนเรศ กันธะวงค์ (2564) ได้ทำการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการประเมินการจัดการตนเอง ผู้เขียนได้วิเคราะห์แนวคิดการประเมินตนเองและนำมาประยุกต์เป็นรูปแบบกิจกรรมที่นำไปสู่การทำความเข้าใจตนเองได้ เช่น กิจกรรม “My

PersonalSelf-Assessment” มุ่งเน้นส่งเสริมบุคคลให้ใช้เวลาสำรวจเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองอย่างใคร่ครวญ (Contemplation) สู่การเข้าใจตนเองตามความเป็นจริง กระตุ้นให้บุคคลพิจารณาถึงจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง ตลอดจนสามารถระบุปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมหรือขัดขวางต่อการมุ่งสู่ความสำเร็จ อัจฉรา นิยมาภา (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ในศตวรรษที่ สังกัดกรุงเทพมหานคร 21 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาตัวชี้สมรรถนะภาวะผู้นาทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 สังกัดกรุงเทพมหานคร 2. ตรวจสอบความสอดคล้องตัวชี้วัดสมรรถนะภาวะผู้นาทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3. นำเสนอแนวทางการประเมินสมรรถนะภาวะผู้นาทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจานวน 280 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามและแบบประเมินความเหมาะสมวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ตัวชี้วัดสมรรถนะภาวะผู้นาทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย 3 สมรรถนะ 14 ตัวชี้วัด 2) การตรวจสอบความตรงโครงสร้างเชิงเส้นของโมเดลตัวชี้วัดสมรรถนะภาวะผู้นาทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) แนวทางการประเมินสมรรถนะภาวะผู้นาทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากฉัตรชัย ดวงแก้วและเผชิญ กิจระการ(2562) ได้พัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการพัฒนาตนเองของสถานศึกษาอารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ และคณะ (2564)งานวิจัยเรื่อง ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งสอดคล้องกับ สุวัทนา สงวนรัตน์ และชวน ภารังกูล(2564) ได้ศึกษาหลักสูตรและการเรียนการสอนฐานสมรรถนะในสถานศึกษาจากสภาพปัญหาการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมและสภาวการณ์ของโลก ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลงของโลกดังกล่าว ปัจจัยสำคัญคือ หลักสูตร การศึกษาในระดับต่าง ๆ ยังไม่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ผู้เรียนมีความรู้แต่ขาดสมรรถนะในการใช้ความรู้ ไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตได้ เรียนรู้โดยการจำเป็นหลัก จึงมีความรู้ ความเข้าใจในระดับ ผิวเผิน ไม่รู้ลึกไม่รู้จริง ไม่รู้จักตนเอง ไม่รู้ศักยภาพและความถนัดของตน ไม่เห็นคุณค่าของการเรียน และ การเรียนไม่มีความหมายต่อตนเองและชีวิตของตนซึ่งสอดคล้องกับ สุทธิพร แท่นทอง และคณะ(2565) ได้พัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอรฟ

ร่วมกับการเรียนรู้แบบความคิดคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการตนเองของนักศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดออร์ฟร่วมกับการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครู และเพื่อศึกษาประสิทธิผลของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบรายงานความสามารถในการจัดการตนเองซึ่งสอดคล้องกับ รณธิชัย สวัสดิ์ (2565) ได้ศึกษาฐานสมรรถนะ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการศึกษาฐานสมรรถนะ (Competency–Based Education: CBE) ซึ่งเป็นการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner Centered) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจความถนัดและก้าวหน้าไปตามความสามารถของตน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะหลักที่จำเป็นสำหรับการทำงานการแก้ปัญหาและการดำรงชีวิต สมรรถนะเป็นคุณลักษณะที่ประกอบด้วยความรู้ ทักษะกระบวนการ เจตคติ โดยองค์ประกอบดังกล่าวสามารถดำเนินการโดยผ่านการจัดการเรียนการสอนของครู ครูต้องจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ออกแบบการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ที่อิงสมรรถนะ อย่างไรก็ตาม ความรู้ ทักษะ เจตคติ ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้อาจไม่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการทำงาน หากผู้เรียนนั้นขาดความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่ตนมีในการปฏิบัติงาน หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การขาดความสามารถเชิงสมรรถนะ ดังนั้น ความรู้ทักษะ เจตคติ ที่บุคคลได้เรียนรู้นั้นจะยังไม่ใช่สมรรถนะจนกว่าบุคคลนั้นจะได้แสดงพฤติกรรมแสดงออกถึงความสามารถในการนำความรู้ทักษะ เจตคติ ที่มีในการทำงานหรือการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จในระดับใดระดับหนึ่ง

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การใช้รูปแบบการสอนการเรียนรู้แบบนำตนเอง ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อที่จะปฏิบัติได้ถูกต้องและไม่เกิดปัญหาในรหว่างการจัดกิจกรรม นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการสอนตามรูปแบบนี้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งครูจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สภาพความพร้อมทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม สติปัญญาและพื้นฐาน ความรู้เดิมของนักเรียนแต่ละคนผู้สอนต้องให้นักเรียนได้ฝึกกระทำด้วยตนเองให้มากที่สุด ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนได้ค้นหาความสามารถของตนเอง และควรระมัดระวังในเรื่องการช่วยเหลือนักเรียน

1.2 การจัดกลุ่มนักเรียนควรเป็นกลุ่มคละความสามารถมีทั้ง เก่ง ปานกลาง อ่อนเพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่อ่อนจะได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละแผนไม่ควรจำกัดเวลามากเกินไปควรมีการยืดหยุ่นเพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างเต็มที่

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรนำรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ไปใช้แก้ปัญหาอื่นที่พบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและเนื้อหา

2.2 ควรนำรูปแบบการเรียนรู้แบบนำตนเอง กับวิธีการสอน หรือเทคนิคการสอนตามรูปแบบต่าง ๆ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการใช้ในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ได้แก่ ทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ

เอกสารอ้างอิง

กรรณิการ์ แสนสุภาและนิเรศ กันธะวงศ์. (2564). การจัดการตนเอง ทักษะในการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน. *วารสารศิลปศาสตร์ (วังนางเลิ้ง) มทร. พระนคร*, (1)1: 25-37

กฤษณะ มุขแก้วและคณะ. (2565). การวิเคราะห์สมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนและองค์ประกอบของสมรรถนะที่จำเป็นของอาจารย์โรงเรียนสาธิตสังกัดสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 7(7): 33-49.

จิดาภา พงษ์ชุบ. (2549). *การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โครงการโรงเรียนสองภาษาโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.

ฉัตรชัย ดวงแก้ว. (2562). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการพัฒนาตนเองของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์เขต 2. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 16(75): 99-108.

นวลจันทร์ตระกูลวางและคณะ. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบนำตนเองที่มีเว็บสนับสนุนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนระดับประถมศึกษา. *วารสารครุศาสตร์*,17(3): 117-128.

บังอร เสรีรัตน์. (2565). ครู กับการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน. *วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย*,14(1): 1-11.

วิโชค พรหมดวงและคณะ. (2561). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาประลองด้วยการเรียนแบบนาตนเองสาหรับนักศึกษาปริญญาตรี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 24(1): 142-155.

วิทยา วรพันธุ์และคณะ. (2559). รูปแบบการเรียนรู้แบบนำตนเองวิชาฟิสิกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 11(2): 31-46.

วีระชัย เขื่อนแก้วและคณะ. (2561). การพัฒนาสื่อการเรียนรู้แบบนำตนเองในการส่งเสริมทักษะปฏิเสธในเด็กวัยเรียน. *วารสารบัณฑิตวิจัย*, 9(2): 103-110.

สุทธิพร แท่นทองและคณะ. (2565). การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดออร์ฟ ร่วมกับการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครู. *วารสารวิจัยและพัฒนา*,14(1): 30-40.

สุวัทนา สงวนรัตน์และคณะ (2564). หลักสูตรและการเรียนการสอนฐานสมรรถนะในสถานศึกษา . *วารสารสิรินธรปริทรรศน์*, 22(2): 351-364.

สาธิดา สกุลรัตนกุลชัย. (2560) อิทธิพลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*, 30(2): 229-251.

อัจฉรา นิยมาภา. (2561). การพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะภาวะผู้นาทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ในศตวรรษที่ สังกัดกรุงเทพมหานคร 21. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*,24(1): 50-63.

อนุชา ทาภักดี. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง เรื่อง สิ่งแวดล้อมในชุมชนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*, 2(4): 301-313.

อารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ. (2564). ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์*, 9(3): 1065-1078.